Open brief aan Ecolo en Groen: You’ve got the power!

Contributed by Leo Tubbax*
dinsdag, 07 mei 2013 - Last Updated dinsdag, 07 mei 2013



De federale regering maakt zich op om drie beslissingen te nemen die het leven zelf van heel wat burgers in gevaar brengen. De groep GDF-Suez en haar Belgisch filiaal Electrabel stellen aan de regering voor om de exploitaiteperiode van de reactor Tihange 1 te verlengen, en de reactoren Doel 3 en Tihange 2 en die sinds de zomer van 2012 stil liggen, opnieuw op starten.

Hoe brengen deze beslissingen het leven van mensen in gevaar?

Tihange 1

Tihange 1 werd gedurende 40 jaar uitgebaat, even lang als de reactoren van Doel 1 en Doel 2 die in 2015 omwille van hun ouderdom zullen worden gesloten. De wet Deleuze, de huidige medevoorzitter van ECOLO was toen Staatssecretaris voor Energie en Duurzame ontwikkeling; voorzag ook in de sluiting van Tihange 1 in 2015, tenzij er een elektriciteitstekort zou dreigen. Heel wat moderne elektriciteitscentrales op gas liggen vandaag stil in België, er is dus geen sprake van tekorten. Het verder uitbaten van Tihange 1 zou dus tegen de wet indruisen. Het zou ook te gevaarlijk zijn: de stress-tests die werden uitgevoerd na het ongeluk in Fukushima toonden een serie gebreken aan van de kernreactor en het omhulsel, gebreken die nog niet werden hersteld. Erger nog: het koelbekken van de reactor laat al sinds 2006 tot 2 liter radioactief water per dag ontsnappen. De koelbekkens speelden een belangrijke rol bij de ramp in Fukushima. Dit lek, dat als sinds 2006 niet kan gedicht worden, zou op zich al een voldoende reden moeten zijn om deze versleten reactor te sluiten.

Doel 3 en Tihange 2

Een aantal experten voelden zich verplicht te waarschuwen voor de gevaren indien deze twee reactoren zouden worden heropgestart. Tijdens de doorgedreven controles van afgelopen zomer, werden heel wat scheuren ontdekt in het hogedrukvat van beide reactoren, liefst 8000 scheuren in Doel 3. Muriel Gerkens, fractievoorzitter van Ecolo in het federaal parlement, stelde het onderzoek van mevrouw Tweer (1) voor, dat wees op het gevaar van die scheuren en de onmogelijkheid om zich van het tegendeel te vergewissen. Bijkomende testen die werden uitgevoerd, wezen immers uit dat deze scheuren stabiel bleven wanneer ze samengeperst bleven door de druk in de tank te verhogen. Echter, het grootste gevaar ontstaat wanneer een noodstop moet gemaakt worden, en de druk in de tank plots afneemt, wat tot een plaatselijke verzwakking van de wand van de tank kan leiden. Als deze wand begeeft, wordt een fusie van het hart van de reactor onvermijdelijk. Er bestaat vandaag geen enkel plan om hiermee om te gaan. Als zulke katastrofe zich voordoet, zullen miljoenen mensen in een straal van 75 km rond deze reactoren moeten geevacueerd worden, waarbij de kans klein is dat ze ooit nog naar hun woonplaats zullen kunnen terugkeren.

Hoe kunnen we zulke ramp vermijden?

De zesde staatshervorming

Ecolo en Groen nemen weliswaar niet deel aan de huidige federale regering, maar ze zijn wel allebei nodig om met de zes andere partijen de zesde staatshervorming te stemmen. De goedkeuring van

die staatshervorming is een voorwaarde voor het voortbestaan van deze regering. Dit geeft Groen en Ecolo een voldoende sterke hefboom in handen om de drie rampzalige beslissingen tegen te houden die de regering Di Rupo, op vraag van GDF-Suez-Elektrabel, dreigt te nemen. Het volstaat dat beide partijen, of zelfs maar één van hen, zich publiek engageert om haar medewerking aan de staatshervorming te onderbreken, zolang het besluit deze drie gevaarlijke kerncentrales te sluiten niet is genomen. Ecolo stelt zich graag op als een verantwoordelijke partij. Nobel. De kwestie stelt zich dan tegenover wie Ecolo zich verantwoordelijk voelt: tegenover de miljoenen mensen die worden bedreigd door voorzienbare ramp, of tegenover de economische en politieke machten die dit land regeren?

Kamp kiezen!

Talmen kan niet langer! Het is vijf voor twaalf op de nucleaire klok. De groene partijen danken een deel van hun ontstaan, ten tijde van de Europese verkiezingen van 10 juni 1979, aan de brede antinucleaire gevoelens die het gevolg waren van de ramp in de kerncentrale van Three Mile Island in de VS op 28 maart 1979. De strijd tegen kernenergie is dan ook een wezenlijk bestanddeel van hun identiteit. Laat ons hopen dat Ecolo en Groen trouw blijven aan dit engagement en hun verantwoordelijkheden opnemen tegenover het duidelijk gevaar voor een nucleaire ramp dat de reactoren Doel 3 en Tihange 1 en 2 voor de bevolking vormen.

You’ve got the power!

* Leo Tubbax is woordvoerder van Nucléaire Stop Kernenergie

Noot:

1)
http://www.greens-efa.eu/fr/flawed-reactor-pressure-vessels-in-belgian-nuclear-plants-doel-3-and-tihange-2-9455.html